

Chân Trời Mới

Văn Phẩm Nguồn Sống – Cơ Quan Truyền Thông Tin Lành

Thế Giới Ngày Nay

Hamas

Khi nào có vụ ôm bom phá hoại tại Palestine, người ta lại nhắc đến cái tên Hamas. Hamas là một tổ chức vũ trang quá khích Hồi Giáo có lãnh tụ là Sheik Ahmed Yassin. Gần đây tổ chức này bị lép vế bởi một tổ chức Hồi Giáo quá khích khác là Hizballah. Hamas trong những tháng qua cũng đã bị thiệt hại nhiều vị chỉ huy khủng bố tài giỏi và đang tìm cách tuyển mộ nhiều thành phần trong mạng lưới al-Qaeda. Hamas chủ trương rằng cách đánh Israel hay nhất là tấn công các cơ sở của Mỹ tại các nước Ả-rập. Bắt đầu là Saudi Arabia. Tân thủ tướng Palestine là Mahmoud Abbas đã từng cố thuyết phục Hamas để chấm dứt các kế hoạch khủng bố, nhưng không thành công.

Một số chỉ huy Hamas tại giải Gaza coi chính quyền Abbas là bù nhìn của Israel và Mỹ. Cả Israel và Mỹ đều ra điều kiện cho tân chính phủ Abbas là nếu các cuộc hội đàm hòa bình không thành công, thì phải bắt các lãnh tụ Hamas. Israel cho hay rằng tuần qua người của chính quyền Abbas đã bắt được bốn quả bom dự định tấn công Israel, nhưng lại không giữ những người chủ mưu. Israel than phiền là chính phủ Abbas có thiện chí ngăn chặn khủng bố, nhưng không có biện pháp nào ngăn ngừa.

Chechnya

Trong những năm gần đây, cuộc chiến giữa tiểu quốc Chechnya đòi độc lập và Nga muốn thống trị bỗng nhiên đổi sang màu sắc khủng bố. Cuộc kháng chiến giành độc lập của người Hồi Giáo Chechnya bị chính quyền Putin gán cho là phá hoại khủng bố và nhờ Mỹ tiếp tay. Putin khi lên cầm quyền, 1999, đã tuyên bố là sẽ đem lại hòa bình cho Chechnya, nghĩa là sẽ dẹp tan quân kháng chiến và thành lập lại chính quyền thuộc địa Nga. Tuy nhiên cho đến nay, mặc dù Nga cố lập chính quyền bù nhìn ở đó và tổ chức bầu cử, nhưng đó chỉ là cho cái nhìn của thế giới bên ngoài. Chechnya sau bốn

năm, vẫn chưa ổn định. Kinh tế giảm từ 75% xuống 48% trong vài tháng qua, và các vụ nổi dậy chống nhà nước bù nhìn không ngừng xảy ra. Đại diện của Tổng Thống Aslan Maskhadov là Salamбек Maigov nói rằng: “Putin đã tự xích tay ông ta vào một chuyến tàu đi vào hỏa ngục mà không tháo ra được. Ông ta đã tự làm con tin trong tình thế hiện nay.”

Vũ Khí Hạt Nhân

Ngũ Giác Đài hiện đang lập kế hoạch trang bị lại các đầu đạn hạt nhân để có khả năng xuyên thấu những hầm trú ẩn sâu 300 thước dưới núi đá và chế tạo một loại bom hạt nhân nhỏ, nhằm hủy phá các cơ sở vũ khí sinh học và hoá chất. Hoa-kỳ chuẩn bị như vậy vì tiên đoán rằng Iran và Bắc Triều Tiên đang chuẩn bị vũ khí tiêu diệt đông người.

Tuy nhiên khi trở lại các chương trình sử dụng vũ khí hạt nhân, người Mỹ đã quên rằng, chỉ cần 1 kiloton chất nổ hạt nhân ở sâu 15 thước trong lòng núi cũng đủ tuôn tia bức xạ ra một vùng rộng trên địa cầu.

Ngoài ra, khi Mỹ có các loại vũ khí hạt nhân nhỏ và chính xác trong kho thì không thể nào ngăn cản các nước khác chế tạo hàng loạt loại vũ khí này. Người ta không thể nào chế tạo vũ khí hạt nhân như chế tạo vũ khí thường được. Nhưng liệu ai trên thế giới ngăn cản được Mỹ trong thế thượng phong hiện nay?

Argentina

Ông Nestor Kirchner 53 tuổi vừa tuyên thệ nhậm chức tổng thống Argentina. Đây là vị tổng thống đầu tiên được bầu kể từ khi kinh tế Argentine suy sụp vào 18 tháng trước đây. Trong buổi lễ nhậm chức của vị tổng thống tả khuynh này có cả chủ tịch Cuba Fidel Castro và tổng thống tả khuynh của Venezuela là Hugo Chavez. Ngoài ra tổng thống tả khuynh của Brazil là Luiz Inacio Lula da Silva. Ông Nestor Kirchner cam kết là sẽ góp phần đưa Mỹ La tinh trở thành khu vực tả khuynh.

Iran

Hoa kỳ hiện đang tố cáo Iran là dung túng và chấp chứa các phần tử khủng bố al-Qaeda. Thượng nghị sĩ Joe Lieberman, lãnh tụ đảng Dân Chủ nói rằng, thay đổi chế độ tại Iran là điều cần làm, nhưng ông không đề nghị Mỹ dùng biện pháp quân sự như ở Iraq. Tờ báo Washington Post đưa tin chính quyền TT Bush đã cắt đứt mọi quan hệ với Iran và sẵn sàng áp dụng chính sách làm cho Iran phải thay đổi lập trường và thái độ. Tòa Bạch Ốc không phản đối tin này, nhưng bảo rằng Hoa-kỳ vẫn quan hệ bình thường với Iran.

Serbia và Iraq

Trong thập niên 1990, Serbia đã qua mặt LHQ trong lệnh cấm vận đối với Iraq và công ty xây dựng Yugoimport đã thầu xây đại bản doanh của đảng Baath và năm công sự phòng ngự dưới đất sâu cho Saddam Hussein. Serbia còn bán cả vũ khí cho Iraq. Việc làm ăn này bị Mỹ khám phá và đã ngưng lại, nhưng kết quả là Thủ Tướng Zoran Djindjic bị ám sát. Trong cuộc chiến tại Iraq, người Mỹ vì muốn biết các địa đạo của Saddam, nên đã phải nhờ đến người Serbia hướng dẫn. Yugoimport đã đưa toàn bộ blue print của các công sự tại Iraq cho Mỹ với điều kiện là công ty này được ưu tiên trở lại Baghdad để mở lại các văn phòng xây dựng. Mỹ đã thuận như thế.

Chủ Nhiệm & Chủ Bút: Nguyễn

Sinh

Giám Đốc Điều Hành

Hồ Xuân Phú

P.O Box 4568 Anaheim CA 92803

USA

Phone: (714)758-8767

E-mail: info@vpns.org

LỜI CHO

BA

(Bài đọc của Ngọc Châu, trong lễ tang cố Mục Sư Nguyễn Văn Vạn Ngày 12 tháng Tư, 2003)

Thưa Ba,

Tất cả những đứa con của Ba hôm nay tề tựu ở đây để tiễn biệt Ba, mỗi đứa đều có thật nhiều kỷ niệm về Ba, có lẽ không sao kể hết. Con hình dung Ba đang ngồi bên cạnh Chúa và đang đội một chiếc vương miện trên đó có những viên ngọc châu lấp lánh thật đẹp. Đó là phần thưởng mà Chúa đã hứa: **“Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi ta sẽ ban cho người ấy triều thiên của sự sống”**. Ba ơi, những kỷ niệm thân ái Ba để lại cho chúng con có khác nào những viên ngọc này. Mỗi kỷ niệm đẹp như một viên ngọc quý, mà chúng con sẽ rất nâng niu gìn giữ trong những ngày sau này.

Thưa Ba,

Ba chính là người cha lý tưởng của con. Chữ lý tưởng nghe thật buồn cười, nhưng con không tìm được chữ gì khác hơn. *Ba chính là người cha lý tưởng của con.* Chúa đã chọn Ba cho chúng con, được làm con của Ba là một hạnh phúc Chúa mà không phải ai cũng có được. Khi chúng con được sanh ra, hoả bão của Ba đặt nơi chúng con không phải là được thành công trên đường đời nhưng là được biết Chúa và yêu Chúa như Ba. Hôm nay con muốn được nhớ đến Ba qua ba âm điệu quen thuộc: tiếng cười của Ba, tiếng lòng của Ba, và tiếng hát của Ba.

Tuổi thơ của con đầy tiếng cười của Ba. Lúc nào Ba cũng vui, đầu Ba bị bệnh đường ruột kinh niên, đầu Ba không được ăn uống bình thường như mọi người, nhưng lúc nào Ba cũng vui. Lúc còn ở quê nhà, nhà mình lúc nào cũng có tiếng cười của Ba, nhất là khi chú Xuyên đến thăm. Khi tiếng cười đồn tan của chú vang ra

từ đầu ngõ thì tiếng cười hơn hở của Ba ở trong nhà đã hòa lẫn theo rồi và cứ vậy, tiếng nói tiếng cười rộn rã cho đến nửa đêm. Những lúc đó con thường hay chăm chú lắng nghe, con không ngờ trong cuộc đời hầu việc Chúa lại có lắm chuyện vui như vậy. Đầu có lắm thách thức của chức vụ, nhưng Ba chỉ nhìn thấy những ơn lành và niềm vui Chúa cho. Bản tánh của Ba rất vui và hay thích cười, nhưng vì làm mục sư nên nhiều khi Ba phải cố gắng để hạn chế tiếng cười lại. Điều này rất là kỳ lạ mà chỉ có má và những đứa con của Ba mới biết là lúc đó Ba đang nhìn cười còn những người khác thì nghĩ là Ba đang bị bệnh gì trong cổ họng. Không hiểu tại sao mỗi khi thấy cảnh nghiêm túc thì Ba lại tức cười. Ba rất thích kể chuyện. Ba có rất nhiều chuyện vui để kể. Ai cũng thích thú khi nghe Ba kể chuyện. Người lớn cũng như trẻ con ai cũng muốn được gần Ba và nghe Ba kể chuyện. Cuộc đời hầu việc Chúa của Ba phải di chuyển nơi này nơi kia rất nhiều nhưng Ba không bao giờ than vãn, và lúc nào cũng tìm thấy niềm vui trong phục vụ.

Những ngày di tản qua đất khách quê người thì tiếng cười của Ba đã không còn được dịp rộn rã như xưa, mối ưu tư trước những đổi thay tuy có làm cho Ba vắng bớt tiếng cười nhưng không làm cho Ba sầu não. Từ ngày hưu trí trong chức vụ, Ba lại vui trong những cánh thư và những cú điện thoại. Với mỗi người quen biết Ba đều rất trân trọng và quý mến. Khi Ba không còn đủ sức để cười nhiều thì niềm vui trong Ba cũng không vì vậy mà im tiếng.

Mỗi buổi sáng Ba dậy thật sớm để dâng tiếng lòng của Ba cho Chúa. Hình ảnh của Ba quỳ gối cầu nguyện lặng lẽ trong buổi ban mai là một hình ảnh quen thuộc cho đến khi sức lực của Ba không còn nữa thì Ba nằm dài trên giường để cầu nguyện. Con cứ thắc mắc không biết vấn đề gì mà Ba cầu nguyện lâu như vậy. Không phải chỉ riêng cho gia đình mình, từng đứa con, đứa cháu, từng người trong họ hàng, bà con, Ba còn

cầu nguyện cho các hội thánh ở quê nhà, ở hải ngoại, các tông đồ con cái Chúa, các anh chị trong hội thánh mà Ba nặng lòng quan tâm đến. Ngày nào cũng như ngày nấy Ba mang từng vấn đề một, từ con người một dâng lên cho Chúa. Ba cũng tập cho các con giữ thói quen gia đình lễ bái và trong những ngày giao thừa khi những gia đình khác xì xụp quỳ lạy thì Ba gọi cả gia đình họp lại để cầu nguyện. Khi con ở xa Ba và có vấn đề gì khẩn cấp cầu cứu với Ba qua điện thoại thì thay vì khuyên con điều này điều kia Ba chỉ nói: *“Minh cầu nguyện...”* Trong những giây phút đó, con nhận biết thật rõ ràng là chỉ có Chúa Jê-sus là nguồn giải đáp cho tất cả mọi vấn đề.

Tiếng hát của Ba không chỉ trong những bài thánh ca mà Ba thường hát ngân nga suốt ngày, tiếng hát của Ba còn là những lời cảm ơn Chúa không ngừng. Ba cứ thấy mình là một người xấu xa, tội lỗi không ra gì mà lại được Chúa cứu, và còn cho nhiều cơ hội để hầu việc Chúa nữa nên Ba cứ cảm ơn Chúa luôn. Những lời cảm ơn chân thành mà trong tám mươi năm vẫn là những lời tự đáy lòng. Con còn nhớ có lần Ba nói với con về một ơn lớn Chúa làm cho Ba đó là cho một giấc mơ của Ba thành sự thật. Giấc mơ đó là có được cô Hồng, mà ông ngoại đã đồng ý gả cho Ba. Ba tưởng rằng một người như Ba không thể nào với cao như vậy được. Vậy mà Chúa đã cho Ba để cùng Ba hầu việc Chúa trong suốt sáu mươi năm nay.

Ba ơi,

Thật tiếng cười của Ba, tiếng lòng của Ba và tiếng hát của Ba là một bản đồng tấu tuyệt diệu và con tin rằng Chúa cũng rất yêu thích lắng nghe vì nó chất chứa hết những điều Chúa dạy trong sách **I Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-18: “Hãy vui mừng mãi mãi, cầu nguyện không thôi, phàm việc gì cũng phải tạ ơn Chúa, vì ý muốn của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jê-sus Christ đối với anh em là như vậy”**.

Tạm biệt Ba!
Ngọc Châu

Ngày Tận Thế

Nhà khoa học vật lý nổi tiếng của nước Anh, Stephen Hawking gần đây đã đưa ra lời phỏng đoán là trong vòng 1000 năm tới, loài người sẽ bị tiêu diệt bởi một loại virus do chính họ tạo ra. Dựa vào tư tưởng của Stephen Hawking, các nhà nghiên cứu về vũ trụ của Hoakỳ cũng đưa ra một mô hình ngày tận thế.

Theo mô hình này, virus sẽ xâm nhập và tiêu diệt loài người một cách từ từ và dai dẳng. Chúng là sản phẩm của loài người, do chính con người tạo ra để tiêu diệt nhau. Có thể so sánh chúng với những tên khủng bố phá hoại, len vào đám đông, gieo rắc nỗi kinh hoàng. Theo khoa học gia Hawking, một loại virus với tính chất như thế sẽ tiêu diệt nền văn minh của chúng ta trong thiên niên kỷ này, nếu con người không tìm được cách di tản vào vũ trụ.

Nhà khoa học vật lý Stephen Hawking đã viết như trên trong một cuốn sách mang tên: *Vấn Tắt Về Vũ Trụ*, hay *The Universe in a Nutshell*, xuất bản năm 2001. Cuốn sách này ra đời đã tạo nên một dư luận phê bình sôi nổi. Người ta cho rằng Hawking đã đưa ra những phỏng đoán bi quan quá đáng về tương lai nhân loại. Tuy nhiên, chính vì tính chất bi quan này mà cuốn sách lại bán chạy, vì ai cũng muốn biết rõ tương lai của nhân loại sẽ ra sao và khả dĩ có một ngày gọi là tận thế hay không?

Một đồng nghiệp nổi tiếng của Stephen Hawking là giáo sư Abraham Avi Loeb cũng nói về ngày tận thế với giọng bi quan như sau: *Đó là một ngày cuối cùng, chậm chạp và buồn tẻ vì thời gian dừng lại, các vì sao nguội đi, và thiên hà tối đen.* Theo giáo sư này thì tận thế là khi *thời gian chết*. Nói thì dễ, nhưng chưa ai tưởng tượng ra thời gian sẽ chết như thế nào và làm sao biết được, vì thời gian không phải là một thực thể, mà chỉ là quan niệm của con người theo chu kỳ tuần hoàn của vũ trụ mà thôi. Các chu kỳ này dường như không bao giờ biến đổi

và hằng nghìn năm qua vẫn như vậy. Các nhà khoa học theo định luật thứ hai của môn động nhiệt học mà đoán định rằng tất cả đều có chiều hướng suy thoái thì các chu kỳ trong vũ trụ cũng sẽ đến một ngày chậm dần và rồi dừng lại. Lúc ấy không còn gì để tính thời gian nữa.

Đến nay, đa số các khoa học gia vật lý đều đồng ý về một giả thuyết là vũ trụ khởi đầu bằng một Tiếng Nổ Lớn, tức là Big Bang. Nhưng vẫn còn tranh cãi là liệu vũ trụ sẽ có một tận cùng hay không. Có người còn bảo rằng hễ có Tiếng Nổ Lớn thì sẽ phải có Tiếng Đổ Sập Lớn, nghĩa là hễ có Big Bang thì phải có Big Crunch. Sau đó vũ trụ sẽ trở về trạng thái ban đầu. Nhưng cả hai giả thuyết này còn có nhiều điều chưa thông suốt. Đó là tình trạng ban đầu của vũ trụ như thế nào. Trước khi có Tiếng Nổ Lớn và sau khi Tiếng Đổ Sập Lớn thì vũ trụ ra sao? Đây là quãng mà khoa học gia đành im lặng.

Gần đây một số nhà khoa học lại cho rằng số phận của vũ trụ vốn bất định. Vũ trụ sẽ không co lại hay đổ sập mà cứ giãn nở ra mãi cho đến một lúc tất cả các thiên thể đều tắt và không gian rộng lớn chỉ còn tối tăm và giá lạnh.

Giáo sư Abraham Loeb còn bảo rằng, thiên hà của chúng ta trong một tương lai nào đó càng có ít ngôi sao phát sáng, và những vì sao cuối cùng sẽ nhợt nhạt như các tảng băng, chứ không còn ánh sáng nữa để mà soi sáng vũ trụ.

Mô hình của giáo sư Loeb dựa trên hậu thuẫn của thuyết tương đối. Tuy nhiên ông cũng căn cứ vào một số yếu tố hiện đại, như sự tồn tại của những vật chất tối. Đây là những vật chất làm cho các yếu tố trong vũ trụ xa rời nhau hơn. Ông Loeb còn quan tâm đến cả những vật thể không xác định và những sinh thể lạ nữa. Đây là những nguyên nhân sinh ra các hành động mà ta gọi là điên cuồng của một số kẻ phạm tội giết người trong những năm gần đây. Các sinh thể lạ cũng làm cho tâm thần con người điên loạn

chỉ thích chiến tranh, giết chóc và tàn phá.

Trong bài khoa học trên đây mặc dù chúng tôi không biết rõ là có nên đồng ý với các giả thuyết của các nhà khoa học hàng đầu thế giới ngày nay hay không về nhiều điểm, nhưng có một điểm chúng tôi công nhận là quan niệm về tận thế của họ có phần xác đáng. Có hai định luật quan trọng trong nhiệt động học gọi là Định luật thứ nhất và Định luật thứ hai.

Định luật thứ nhất hay còn gọi là Định luật bảo tồn năng lượng, phát biểu: *Trong bất cứ hệ thống đóng kín nào, năng lượng không hề được phát sinh hay phá hủy, mặc dù nó có thể trải qua nhiều loại biến đổi.* Định luật này xác định rằng: không có sự cấu tạo năng lượng đang thực hiện trên thế giới, và cũng không có một năng lượng nào đang bị hủy diệt.

Định luật thứ hai của nhiệt động học phát biểu:

Trong bất cứ quá trình nào của một hệ thống đóng kín, nội chuyển lực phải gia tăng, và vì thế vật chất có khuynh hướng tiến đến chỗ hư hỏng và suy thoái. Nghĩa là mọi sự vật trong vũ trụ trở thành càng ngày càng vô tổ chức, và năng lượng sẵn có để duy trì các quá trình vật lý của vũ trụ đang suy giảm đi. Mọi sự vật có khuynh hướng trở thành đơn giản hơn, ngẫu nhiên hơn, rối loạn hơn. Mọi sự vật đều cũ mòn và vũ trụ đang suy tàn.

Trong khi đó, người đọc Kinh Thánh biết rõ rằng từ hai nghìn năm xưa, Chúa đã khải thị cho con người biết rằng có một ngày gọi là cuối cùng của nhân loại hay ngày tận thế. Ta hãy đọc một vài khúc Kinh Thánh nói về các chuyện này:

Cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tỉnh thức mà cầu nguyện.

Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời giấu cợt, ở theo tình dục riêng của mình, đến mà nói rằng: Chớ nào lời hứa về sự Chúa đến ở

đâu? Vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế. Chúng nó có ý quên rằng buổi xưa bởi lời Đức Chúa Trời có các tầng trời và trái đất, đất ra từ Nước và làm nên ở giữa nước, thế gian bấy giờ cũng bị hủy phá như vậy, là bị chìm đắm bởi nước lụt. Nhưng trời đất thời bấy giờ cũng là bởi lời ấy mà còn lại, và để dành cho lửa; lửa sẽ đốt nó đi trong ngày phán xét và hủy phá kẻ ác. Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ nên quên rằng ở trước mặt Chúa một ngày như ngàn năm, ngàn năm như một ngày. Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn. Nhưng ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm. Bấy giờ các tầng trời sẽ có tiếng vang rầm mà qua đi, các thể chết bị đốt mà tiêu tán, đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả. Vì mọi vật đó phải tiêu tán thì anh em đáng nên thánh và tôn kính trong mọi sự ăn ở của mình là đường nào, trong khi chờ đợi trông mong cho ngày Đức Chúa Trời mau đến, là ngày các tầng trời sẽ bị đốt mà tiêu tán, các thể chất sẽ bị thiêu mà tan chảy đi! Vả, theo lời hứa của Chúa, chúng ta chờ đợi trời mới đất mới, là nơi sự công bình ăn ở. Vậy nên, hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em trông đợi những sự đó, thì phải làm hết sức mình, hầu cho Chúa thấy anh em ở bình an, không dấu vít, chẳng chỗ trách được.

Đây là đoạn văn nói về ngày tận thế qua lời của sứ đồ Phi-e-rơ hay Phê-rô.

Những điểm khác biệt về ngày tận thế của khoa học gia và của Kinh Thánh là:

1. Khoa học phỏng đoán rằng có một ngày tận thế và không có điểm cụ thể nào để mình chứng. Trong khi đó Kinh Thánh từ nghìn xưa đã nói về tận thế qua mặc khải của Chúa là Đấng Sáng Tạo nên vũ trụ vạn vật.

2. Khoa học phỏng đoán rằng vì có một Tiếng Nổ Lớn khai sinh ra vũ trụ, thì chắc rồi cũng có một Tiếng Đổ Sập Lớn tận chung vũ trụ. Kinh Thánh cho hay chính Chúa tạo thành vũ trụ vạn vật và chính Ngài cũng là Đấng trừng phạt nhân loại vì vô đạo và tội ác.
3. Khoa học phỏng đoán có tận thế, nhưng không biết sau đó sẽ ra sao. Kinh Thánh cho hay, sau tận thế sẽ là trời mới đất mới và nhân loại mới, tức là những người không có tội ác.
4. Khoa học phỏng đoán rằng sẽ có một thứ gì đó làm tiêu diệt nhân loại. Kinh Thánh cho hay rằng ngày cuối cùng sẽ đến và Chúa sẽ phán xét toàn thể nhân loại, kể còn sống cũng như kẻ đã chết rồi.
5. Khoa học đưa ra một tận thế thật bi quan. Kinh Thánh cho ta hi vọng về sau tận thế. Vì trong vũ trụ mới sẽ không còn tội ác nữa, ma quỷ lúc đó đã bị tiêu diệt và Chúa là chủ tể hoàn toàn của vũ trụ.
6. Khoa học không đưa ra một lời khuyên nào cho con người chờ đợi tận thế, trong khi đó Kinh Thánh dạy: Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tỉnh thức mà cầu nguyện.
7. Khoa học không bàn gì về tình trạng nhân loại trong tận thế, nhưng Kinh Thánh cho hay rằng mỗi người đều phải ứng hầu trước tòa của Chúa để bị xét xử.

Có lẽ nhiều người cho rằng tận thế chắc còn xa xôi lắm và đời mình chắc không thấy hiện tượng này đâu. Tuy nhiên ta nên nhớ rằng, tất cả mọi người, dù sống hay đã chết, sẽ có mặt trong ngày tận thế để ứng hầu trước Chúa. Vì Kinh Thánh dạy: Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu **phán xét**.

Nhưng sau đây là những lời Kinh Thánh nói về phương cách để tất cả mọi người có thể tránh thoát cuộc phán xét tội cuối cùng, đó là lời Chúa Giê-xu:

Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai nghe lời ta mà tin Đấng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự **phán xét**, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống.

Mời quý vị và các bạn tin nhận Chúa ngay bây giờ để không bao giờ còn phải lo sợ ngày tận thế nữa.

Nguyễn Sinh

Mỉm Cười

Khi được nghe kể một câu chuyện khôi hài thì người Pháp mới nghe nửa chuyện đã cười rồi. Người Anh thì đợi cho chuyện kể xong mới cười. Người Đức thì nghe xong im lặng không nói gì cả, về nhà ngẫm nghĩ triết lý của câu chuyện cả đêm, hôm sau mới tằm tằm cười một mình... Người Nhật thì nghe kể chuyện xong, chau mày vì không hiểu chuyện có ngụ ý gì. Trong khi đó người Mỹ mỉm cười ngay từ khi chuyện mới bắt đầu kể, bảo rằng, chuyện ấy quá cũ, còn sót nhiều chi tiết hay mà người kể không biết. Người Việt thì sao nhỉ?

Chết

Bạn sợ gì hơn cả?

Câu hỏi này mỗi người trả lời khác nhau. Có người rất sợ thương tật. Nhưng theo báo cáo mới nhất của cơ quan Y Tế Thế Giới thì tai nạn giao thông trên toàn cầu chiếm hơn 1/5 trong số 5 triệu cái chết do thương tật xảy ra hằng năm. Đây không phải là chết vì bệnh.

Nhiều người cũng rất sợ bị kẻ ác giết chết, tuy nhiên trên thế giới gần đây số người chết vì tự tử vẫn nhiều hơn số người bị sát hại. Trong năm 2000, người ta ghi nhận có 815 nghìn người tự tử, trong khi đó số người bị sát hại mới có 520 nghìn mà thôi.

Người ta chết vì nhiều nguyên do, tuy nhiên con số những người chết khi đi trên đường vẫn đứng đầu, với 1 triệu 200 nghìn người.

Sô đàn ông chết vì tai nạn giao thông đông hơn ba lần phụ nữ. Trong khi đó tổng số đàn ông bị thương dẫn đến tử vong nhiều gấp hai lần phụ nữ. Và số đàn ông cũng thường bị giết nhiều hơn phụ nữ gấp ba lần.

Tổ chức Y Tế Thế Giới ước tính gần 90% cái chết do thương tật xảy ra tại các nước nghèo. Con số người chết trên thế giới lại còn phụ thuộc vào vùng nữa. Tại châu Phi và châu Mỹ con số chết vì bị sát hại cao hơn con số tự tử đến ba lần. Trong khi đó tại châu Âu và Đông Nam Á thì ngược lại. Con số người tự tử chết đông gấp hai lần người bị sát hại mà chết.

Nhưng con số chết vì tai nạn giao thông, chết vì cháy và chết đuối lại cao tại châu Phi và châu Á, nói chung.

Nói về chết thì ai cũng sợ cả, nhưng người ta còn sợ phương cách chết nữa. Ai cũng phải chết một lần, nhưng có người chết rất nhẹ nhàng như nằm ngủ rồi đi luôn. Người khác bị thương tật kéo dài nhiều tháng năm rồi mới chết.

Người ta cũng sợ lúc chết nữa. Có người mong thấy con cháu thành đạt rồi hãy chết, người khác muốn làm một công việc nào đó cho xong, thành công rồi mới chết. Nhưng cuộc đời nhiều khi khác hẳn. Những người tưởng như cần phải sống lâu vì tài danh, lại chết sớm. Trong khi đó một bà cụ già, có hai con trai một chết trận, một chết bệnh, nhưng vẫn cứ sống, mặc dù đã mù cả hai mắt. Nghĩa là người mong được chết thì cứ sống mãi và kẻ đang thành công, bỗng qua đời, tắt ngấm.

Có người còn muốn được chọn nơi mình chết nữa. Nhiều người chết mà muốn được đưa về quê hương chôn cất. Người khác, bốc cốt của cha mẹ đem đến nước mà mình cư ngụ để rồi chôn trong nghĩa trang mà sau này mình chết sẽ được chôn.

Người ta thường nói bảo hiểm sinh mạng hay nhân mạng, nhưng thật ra là bảo hiểm khi người ấy chết. Nghĩa là nếu chết thì cơ quan bảo hiểm sẽ bồi thường cho một số tiền. Thật ra ai có bảo hiểm sinh mạng được. Có chăng là bảo hiểm sức khỏe mà thôi.

Câu hỏi đặt ra không phải là: Bạn có sợ chết không? Mà là Bạn sợ chết như thế nào? Và câu trả lời còn tùy chọn lựa của mỗi người.

Có người nói rằng: Sinh một lần, chết hai lần, Nhưng sinh hai lần chỉ chết một lần mà thôi. Câu đó trong Anh ngữ là: Born once, die twice, born twice, die once. Câu này không phải là một lối chơi chữ, nhưng là tóm tắt nhân sinh quan của người tin Chúa chân thật.

Sinh một lần, chết hai lần. Ai cũng sinh ra một lần cả, nhưng nhiều người không biết rằng mỗi người đều có hai cái chết. Cái chết của thân xác và cái chết của linh hồn. Nếu chỉ sinh ra đời, phạm tội rồi chết thân xác, thì ngày cuối cùng vẫn phải sống lại hầu tòa của Chúa để trình khai toàn bộ cuộc đời mình, và bị kết án tử hình và đưa vào hỏa ngục đời đời.

Nhưng nếu sinh ra hai lần thì chỉ chết một lần mà thôi. Sinh ra chào đời một lần, đó là sự sinh ra của thân xác. Tuy nhiên khi có hiểu biết, nghe được sứ điệp của Chúa, ăn năn hối lỗi, tin nhận Chúa và được đổi mới. Trong đạo gọi là tái sinh thì sẽ trở thành một con người mới và chỉ chết trong thân xác, tâm linh vẫn sống cuộc sống tạm và cuộc sống vĩnh hằng. Như thế là chỉ chết thân xác, nhưng linh hồn sống cho đến vĩnh hằng. Nói về chết, Kinh-thánh dạy: *Theo như đã định cho loài người phải chết một lần rồi chịu phán xét.* Chữ quan trọng trong lời cảnh cáo này là chữ phán xét. Phán xét là công việc của tòa án để lên án tội nhân. Dĩ nhiên là người vô tội không bao giờ phải ra tòa, chỉ những kẻ phạm pháp mới bị bắt và giải ra tòa để xét xử. Nhưng câu này áp dụng chung cho toàn thể nhân loại. Toàn thể nhân loại ai cũng phải chết, và toàn thể nhân loại ai cũng phải bị đưa ra tòa phán xét. Nói như vậy tức là toàn thể nhân loại đều có tội cả. Cũng có nghĩa là nhân loại không có quyền lựa chọn nào cả. Nhưng đây mới là cái chết thứ nhất. Cái chết thứ hai là sau khi ra tòa phán xét thẩm định xong. Nhưng Chúa Giê-xu từng tuyên bố rằng: *Ai nghe lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì được sống đời đời, và không phải đến tòa phán xét, nhưng vượt khỏi sự chết mà đến sự sống.* *Giăng 5:24* Loài người bị định là phải chết lần thứ nhất rồi bị phán xét, nhưng theo lời dạy của Chúa Giê-xu, ai tin nhận Chúa Giê-xu là Đấng chết thay chuộc tội cho, thì sẽ không phải ra tòa phán xét, không phải chết lần thứ hai, nhưng được sống vĩnh hằng.

Ai cũng sợ chết cả, nhưng vô số người không biết rằng cái chết vĩnh hằng còn kinh khủng hơn nhiều. Chúa Giê-xu đã vào trần gian để tạo cơ hội cho nhân loại được thoát khỏi cái chết vĩnh hằng mà chỉ chết một lần rồi vào cõi phước hạnh vĩnh hằng.

Mời quý vị và các bạn tin nhận Chúa Giê-xu để sau khi chết thân xác, ta không bị phán xét tội, vì đã được Chúa tha thứ hoàn toàn và đủ điều kiện để vào sự sống vĩnh hằng. Sự sống vĩnh hằng ấy bắt đầu từ khi ta tin nhận Chúa ngay trên mặt đất này.

Niềm Tin Minh Họa

Luật Theo Đa Số

Trong các thể chế dân chủ, người ta áp dụng luật theo đa số để tuyển chọn người lãnh đạo từ cấp thôn xóm cho đến quốc gia. Các cuộc bầu cử thường diễn ra định kỳ trong tất cả các tổ chức hành chính và chính quyền. Người ta cho rằng luật theo đa số là công bằng và hợp lý nhất. Dù nhiều khi đa số cũng có thể sai lầm khi chọn sai người, hoặc là đa số đã bị mua chuộc.

Nhưng có người đi quá xa khi muốn áp dụng nguyên tắc theo ý kiến của đa số đối với tiêu chuẩn luân lý đạo đức. Người ta bảo rằng, nếu đa số ưa phá thai hay là sách báo dâm ô hoặc là việc kết hôn của những kẻ mắc chứng đồng tính luyến ái, thì những vấn đề này phải được chấp nhận. Hoặc, nếu đa số người ưa hút thuốc lá thì việc hút thuốc lá phải đúng chẳng? Đa số các cặp thanh niên thiếu nữ ngày nay sống chung trước khi cưới gả, thì việc sống chung tự do như thế là đúng chẳng? Gần đây báo chí cho hay tại thành phố HCM có đến hơn 900 nghìn cặp vợ chồng sống chung không hôn thú, như vậy có khuyến khích những người khác nên làm như vậy không?

Thật ra có nhiều việc trong đời không phải căn cứ vào bỏ phiếu hay

theo luật đa số mà quyết định được, vì có những quy luật về luân lý đạo đức không thể thay đổi cũng như các định luật tự nhiên. Việc hiếu kính cha mẹ chẳng hạn, không ai có thể bỏ phiếu đi ngược lại các quy luật tự nhiên như thế.

Trong đời thường, nhiều khi có những chuyện gian dối gần như ai cũng làm cả, nhiều người vội cho đó là cái quyền của đa số. Nhưng đa số không thể đúng khi sự thật bị lạm dụng hay dối trá lừa đảo được áp dụng.

Nhiều người khi nhìn vào cộng đồng người tin Chúa, vội cho rằng nếu đa số không theo đạo Tin Lành thì chắc là đa số đúng, như vậy không nên tin Chúa. Tuy nhiên đây là trường hợp mà đa số hoàn toàn sai. Trong xã hội đa số muốn sống buông thả, vì đáp ứng cho lòng tham và thói xấu của con người, như vậy, đa số không thể đúng được. Trong niềm tin thì vấn đề đa số hoàn toàn phải gạt sang một bên, vì mỗi người chịu trách nhiệm về chính linh hồn mình và cả cuộc đời. Mỗi người đều cần đến với Chúa cá nhân để xin tin nhận và được tha tội, không ai quyết định thay cho người nào được.

Bạn thân mến, bạn không thể theo đa số trong vấn đề lựa chọn niềm tin, vì bạn phải chịu trách nhiệm về chọn lựa của mình. Bạn có thể tin nhận Chúa và giới thiệu Chúa cho người khác để nhiều người hưởng được ân huệ của Chúa như bạn.

Thiện Ý của Chúa

Sau một buổi thờ phượng trong nhà thờ, một thiếu nữ bằng lòng tin nhận Chúa, nhưng cô có một thắc mắc là cô vẫn sợ khi nghe nói về dâng mình phục vụ Chúa hay phục vụ Chúa. Vì cô chỉ sợ Chúa sai cô đi đến những nơi mà cô không muốn hoặc là gặp những người mà cô không ưa thôi. Vị giảng sư cho cô hay rằng, dâng mình phục vụ Chúa hay phục vụ Chúa không chỉ có nghĩa là làm người truyền giáo chuyên nghiệp. Phục vụ có nghĩa là thờ phượng Chúa và bằng lòng tuân thủ những gì Chúa dạy bảo. Chúa

không ép buộc ai làm công việc gì không thích hợp với khả năng và tính tình của mình. Ngoài ra lòng kính yêu Chúa sẽ là động cơ để ta nghe theo tiếng gọi của Chúa làm những gì Chúa muốn ta làm trong đời mình. Mỗi người sống trong các hoàn cảnh và môi trường khác nhau. Không phải tất cả đều nên làm mục sư truyền đạo hay giáo sư dạy đạo, nhưng tất cả đều phải là người kính yêu Chúa và sống đời thánh khiết, bằng lòng vâng theo lời dạy và chương trình của Chúa dành cho mình.

Vị giảng sư muốn cho thiếu nữ kia hiểu rõ ý nghĩa của việc phục vụ Chúa, nên kể cho cô nghe một ẩn dụ như sau:

Giả như vào một buổi sáng kia, trời mùa đông rét mướt. Cô thấy một con chim nhỏ mình ướt đẫm đứng run rẩy bên ngoài cửa sổ nhà cô. Con chim này vì cánh ướt và vì lạnh, không thể bay được, nên nếu cô muốn, cô có thể ra bắt nó vào, lau cánh nó cho khô, cho nó sưởi ấm và cho nó ăn. Hoặc là cô có quyền ra xua đuổi cho nó bay đi đâu thì đi cho khuất mắt, vì cô không thích nó đậu ở cửa sổ nhà cô. Cô sẽ quyết định ra sao?

Cô thiếu nữ lúc ấy hiểu rõ vấn đề. Nghĩa là lựa chọn vẫn thuộc về ta, nhưng ta có thể làm ngơ trước cảnh nhân loại đau thương không biết đến Chúa và sẵn sàng bị đưa vào hỏa ngục đời đời hay không?

Cô thiếu nữ ấy nhiều năm sau, gặp lại vị giảng sư kia và nhắc lại câu chuyện này. Cô cũng nói rằng, Chúa đã gọi cô làm một nữ truyền giáo cho Chúa, và cô rất vinh hạnh vì tuân theo lời Chúa gọi. Cô bảo rằng: Khi tâm hồn con thiết tha yêu Chúa và nhìn thấy đồng loại đau thương, thì vâng lời Chúa phục vụ Ngài là một vinh dự cho con.

Không Hiểu Được

Một đứa bé sống trong một ngôi nhà nhỏ, phía sau nhà nhà một cái sân rộng trồng cỏ và cây. Nó tự tay làm một khu vườn, rồi lấy những mảnh gỗ làm nhà của chơi. Nhưng một hôm khi

đi học về, nó thấy phía sau nhà có nhiều người làm việc và nhiều thanh gổ cũng như các viên gạch xếp ngay trên khu vườn và nhà cửa nó chơi. Nó rất bức tức và chạy vào khóc lóc với ba nó và cho rằng ba nó đã làm hỏng mọi công trình của nó. Người cha ôn tồn bảo nó: Con ạ, hôm nay các chú thợ đến để xây lại nhà của chúng ta cho to rộng hơn, vì vậy mà khu vườn củ con bị phá. Họ không ghét con đâu, nhưng vì kế hoạch xây nhà mà chỗ chơi của con bị thiệt hại. Con cứ đợi, vài tuần nữa con sẽ lại có chỗ chơi tốt hơn.

Nhiều khi chúng ta cũng mang tâm sự như đứa bé này khi những điều tai hại xảy đến trong đời chúng ta, nhất là những khi chúng ta tưởng chừng như mình là con cưng của Chúa. Đứa bé kia có thể hiểu phần nào kế hoạch của cha nó trong việc mở rộng nhà, vì thế làm hại khu vườn của nó. Nhưng chúng ta nhiều khi hoàn toàn không hiểu được tại sao Chúa đưa đến những hoàn cảnh khó khăn hoặc tai hại cho chính ta hay người khác. Chúng ta đối với Chúa vô cùng là nhỏ bé, vì thế không hiểu Chúa nổi. Nhưng ta không hiểu Chúa không có nghĩa là Chúa tàn ác hay sai lầm. Không, Chúa vẫn thương yêu và không bao giờ sai lầm cả. Chúng ta không có quyền giải thích, nhưng chỉ hết lòng tin Chúa mà thôi, đó là bổn phận và trách nhiệm của chúng ta.

Chúng ta không hiểu Chúa, vì chúng ta quá nhỏ bé và chỉ thấy sự việc theo quan điểm chủ quan hẹp hòi của mình. Nhưng nếu ta tin rằng Chúa biết cả những thắc mắc, nghi ngờ và kết luận sai lầm của ta, thì ta nên xin Chúa tha thứ và cho ta. Người Cha vĩ đại của chúng ta biết rõ những nghi ngờ và thắc mắc của ta và sẽ cho ta hiểu những gì ta cần hiểu, nếu ta hết lòng tin nơi Cha và biết rằng Cha không sai lầm.

Những Bức Thư Không Ai Nhận

Trên thế giới ai cũng biết vua nhạc rock Elvis Presley, một ca nhạc sĩ

người Mỹ đã từng làm rung chuyển nền âm nhạc thế giới trong mấy thập niên, đã đóng 30 cuốn phim và đã qua đời năm 1977, hưởng thọ 42 tuổi. Nhưng vì hâm mộ tài danh, mỗi năm tại thành phố Graceland thuộc Memphis Hoa-kỳ, là nơi tài tử này sinh trưởng, người ta vẫn nhận được hàng trăm tấm thiệp trong dịp lễ tình yêu Valentine.

Một người khác là Sherlock Holmes, một thám tử tài ba trong loạt truyện trinh thám của nhà văn Conan Doyle, cho đến nay, vẫn nhận được khoảng 40 lá thư mỗi tuần do nhiều người trên thế giới gửi đến để hỏi về các trường hợp khó giải hay không tìm ra thủ phạm. Mặc dù đây chỉ là một nhân vật tiểu thuyết.

Tại Mỹ, vào mỗi dịp Lễ Giáng Sinh, nhiều trẻ em vẫn viết thư cho ông già Noel là Santa Claus, mà không tìm ra địa chỉ.

Ba nhân vật kể trên, một người đã chết trên 25 năm, một người chỉ là nhân vật tiểu thuyết và người thứ ba là một nhân vật huyền thoại, thế mà vẫn có người gửi thư cho họ. Đây là những bức thư không ai nhận cả. Dĩ nhiên chúng ta ngạc nhiên vì làm sao trên đời lại có những người thừa công viết thư cho những người không có mặt trên đời như thế? Tuy nhiên nhiều khi chúng ta cũng hành động như vậy mà không hay.

Người ta thờ cúng tổ tiên, vì chofs rằng các vị này rất linh thiêng, có thể phù hộ. Người ta lại cũng thờ phượng những nhân vật do truyền thuyết Ấn-độ và Trung-hoa đưa đến, mặc dù không biết các nhân vật này có hay không. Khắp nơi, người ta hay thờ cúng những nhân vật mà theo truyền khẩu là hay ứng vào các việc cầu ước của người dân. Tất cả các việc thờ cúng này chẳng khác nào viết thư cho các nhân vật kể tên trong câu chuyện này. Đây là những lá thư không người nhận.

Trong khi đó, Chúa Giê-xu là một nhân vật có thật trong lịch sử nhân loại. Ngài từ trời đến với nhân loại để cho nhân loại biết về Đấng Thượng Đế và hi sinh chuộc tội cho nhân loại

để ai tin Ngài thì được tha tội, tái tạo và được hưởng đời sống vĩnh hằng. Chúa Giê-xu chính là Chân Thần mà mỗi người phải tôn thờ, để được tha thứ tội ác và được trở về với nguồn sống là Thượng Đế. Chúa Giê-xu đã hi sinh, nhưng đã phục sinh và hiện đang sống. Chúa Giê-xu không phải là một nhân vật đã chết, một nhân vật trong tiểu thuyết, cũng không phải một nhân vật hoang tưởng. Chúa Giê-xu là cứu tinh của nhân loại. Bạn có thể tin nhận Chúa Giê-xu và gặp gỡ Ngài trong cuộc sống. Đây tương tự hành động *viết thư mà biết rằng có người nhận vậy*.

Mời bạn tin nhận Chúa Giê-xu và gặp gỡ Ngài để cuộc đời được thay đổi.

Tha Thứ

Tha thứ chân thật có chiều sâu. Tha thứ không phải chỉ là một lớp vãi mỏng vá lên trên mối tương quan giữa nhau, nhưng là một đổi thay tâm hồn đối với người gây xúc phạm. Nhiều khi ta vẫn tưởng là mình đã thật sự tha thứ, nhưng mới chỉ phủ một lớp tình cảm mỏng trên nổi bất mãn của ta mà thôi.

Một mục sư đã kể lại chuyện sau đây:

Có hai anh em nhà kia đã lâu ngày hiềm khích và không muốn nhìn mặt nhau vì một vài câu nói xúc phạm. Hai người đến gặp mục sư để xin giảng hòa và tha thứ. Vị mục sư nói chuyện với hai người, cầu nguyện cho họ rồi bảo hai bên bắt tay nhau. Khi hai anh em gần ra về. Mục sư bảo: “Nhân dịp đầu xuân, hai anh em chúc nhau một câu cho thắm tình anh em đi!” Người anh ngần ngại, nhưng rồi nói: “Anh chúc em cái điều mà em muốn chúc cho anh đó nhá, được chưa?” Người em đỏ mặt, nói: “Mục sư thấy chưa, anh ta lại vẫn thế thôi, có thay đổi gì đâu?”

Nhân nói về tha thứ kiểu ngoài mặt này, ta lại liên tưởng đến việc tha thứ của Chúa đối với mỗi chúng ta, thật là sâu xa và quý giá. Chúa Giê-xu đã chịu hi sinh tính mạng vì chúng

ta. Mặc dù chính chúng ta không có mặt ở đôi Gô-gô-tha, nơi Chúa chịu tử hình, nhưng tay chúng ta đã đóng những chiếc đinh vào tay Chúa.

Khi ta chiêm nghiệm về việc tha thứ của Chúa, ta cũng nhớ đem tha thứ ấy áp dụng cho những ai đang cần chúng ta tha thứ như vậy.

Kiểm Chế Bản Thân

Một ông vua rất thông minh và tài ba, nhưng lại rất ham mê tửu sắc. Vì sống sung sướng như thế, vua mặc dù còn trẻ tuổi nhưng rất to béo. Bà hoàng hậu cảm thấy chẳng mấy chốc mà nước mất nhà tan chỉ vì ông vua không biết tự chế. Một hôm nhân lúc vui vẻ, bà nói thẳng với vua rằng: Muôn tâu bệ hạ, thần thiết nghĩ, nếu một ông vua không thể tự quản trị thân mình, thì làm sao quản trị nước được? Bệ hạ nên nghe lời thần thiết, chịu bớt đi những thứ có hại cho thân xác và ăn uống điều độ hơn, thì bệ hạ không những khỏe mạnh hơn mà còn quản trị nước tốt hơn, có như thế thì nước mới mạnh được.

Ông vua này nghe hoàng hậu nói như tỉnh giấc mơ, liền quyết tâm từ bỏ tửu sắc và ăn uống cẩn thận hơn. Chẳng bao lâu vua sụt hẳn 10 ki lô và càng ngày càng khỏe mạnh hơn.

Chúng ta hô hào đóng đinh Chúa. Nhưng hãy nhớ lại đáp ứng của Chúa lúc ấy, Ngài cầu nguyện rằng: “Cha ơi, xin tha tội cho họ, vì họ không biết

Có người nói rằng: Nói rằng tha thứ mà không quên đi cũng chẳng khác nào chôn cái rìu mà cái cán còn thò lên trên.

Dĩ nhiên là một câu chuyện như thế ít xảy ra trong thời phong kiến hàng trăm năm xưa, vì không ai nghĩ đến việc béo phì là tai hại cả và ông vua nào lên ngôi cũng sống vương giả cho thỏa lòng tham. Nhưng đây chỉ là câu chuyện thật về một vị tổng thống một nước. Vì thấy ông chồng càng ngày càng nặng cân mà bà vợ đã khuyên rằng: Nếu mình không tự chế được bản thân, thì làm sao trị quốc. Ông chồng nghe lời, bớt ăn uống quá độ và giữ được sức khỏe cũng như quản trị được nước.

Người tin Chúa hơn ai hết, được Kinh Thánh dạy là phải biết tự chế và bắt thân xác phải tuân phục một thứ kỷ luật thánh. Từ lời nói, việc làm, miếng ăn thức uống đều phải cẩn thận cả. Thư Hê-bơ-rơ 12:1 dạy rằng người tin Chúa phải bỏ đi những tội lỗi để vấn vương để có thể theo cuộc chạy đua tâm linh quan trọng trước mặt mình mỗi ngày. Có như thế mới mong

họ đang làm gì?” Tình thương tha thứ đó cũng ảnh hưởng tới chúng ta ngày nay.

đạt đến đích công chính thánh thiện được.

Trong thế kỷ 21, việc tự chế có thể không còn là những đam mê tửu sắc như ngày xưa nữa, nhưng quan hệ đến phim ảnh, sách báo, và nhất là mạng lưới toàn cầu. Những hình ảnh khiêu dâm dễ dàng tìm thấy trên màn ảnh nhỏ và dễ không tự chế, sẽ đưa đến nhiều tai hại kể cả mất lòng tin, gia đình tan nát và thân tàn ma dại. Chất độc của tội ác đang khoác những chiếc áo kỹ thuật với mạng lưới toàn cầu để truy cập và những hình ảnh nghệ thuật. Nếu ta không có căn bản, ta sẽ gục ngã, không đứng lên được, vì chất độc này còn tai hại hơn cả ma túy nữa. Hãy đến với Lời Chúa mỗi ngày để tự chế và lên kế hoạch cho một ngày tốt lành hữu ích. Bạn sẽ nhận thấy Chúa ban phước hạnh và thỏa mãn mà bạn không thể tìm ở nơi nào khác trong đời.

Chân Trời Mới